

ДЕЯКІ ІНТЕГРОВАНІ ПРОЦЕСИ У ІНФОРМАЦІЙНОМУ ПРОСТОРИ

Мамонтова М.С.

Національний юридичний університет ім. Я.Мудрого, м. Харків

Інтегровані процеси у інформаційному просторі України у загальній сутності процесів, напряду впливають на стратегію і тактику розбудови, впровадження та зміцнення системи інформаційної безпеки. Термін «кіберзлочинність» часто вживається поряд з терміном «комп'ютерна злочинність», шляхом поділу цих термінів й використанню саме першого терміна йде міжнародне право. Рада Європи в листопаді 2001 року прийняла Конвенцію про кіберзлочинність, вживши саме термін «*cybercrime*», а не «*computer crime*». У 2005 р. Україна ратифікувала Конвенцію про кіберзлочинність і таким чином імплементувала положення міжнародного акта у вітчизняне законодавство. Автори «модельного закону» про кіберзлочинність Міжнародного Союзу Електрозв'язку (2009 р.) визначають кіберпростір як «фізичний і не фізичний простір, створений і (або) сформований таким чином: комп'ютери, комп'ютерні системи, мережі, їхні комп'ютерні програми, комп'ютерні дані, дані контенту, рух даних, і користувачі». Кіберзлочинність є порівняно новим видом суспільно небезпечних діянь, яка йде в ногу з технологіями, що у свою чергу ускладнює виявлення та протидію зазначеним протиправним діям. Відповідно до статті 107 Конституції України частини другої ст. 2 Закону України «Про основи національної безпеки України» видано указ Президента України про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 27 січня 2016 р. Основу національної системи кібербезпеки становитимуть Міністерство оборони України, Державна служба спеціального зв'язку та захисту інформації України, Служба безпеки України, Національна поліція України, Національний банк України, розвідувальні органи, на які мають бути покладені в установленому порядку основні завдання. Кібербезпека – важлива складова процесів інформаційного простору визначається як такий стан захищеності життєво важливих інтересів особистості, суспільства і держави в умовах використання комп'ютерних систем та/або телекомунікаційних мереж, за якого мінімізується завдання їм шкоди через: неповноту, невчасність та невірогідність інформації, що використовується; негативний інформаційний вплив; негативні наслідки функціонування інформаційних технологій; несанкціоноване поширення, використання і порушення цілісності, конфіденційності та доступності інформації [1]. Міжнародне співробітництво є ключовим моментом у ліквідації правового вакууму, існуючого між розвитком інформаційних технологій та реагуванням на них законодавства. Це єдиний шлях забезпечити безпеку користувачів і держави від електронних посягань, а також ефективно розслідувати і переслідувати кіберзлочини.

Література:

1. Информационные технологии и безопасность. Материалы международной научной конференции ИТБ-2015. – К.: ИПРИ НАН Украины, 2015. – 253 с.